

J. L.

O svečnici

„Kam pa danes navsezgodaj
stopaš, modri Simeon?“
„Duh Gospodov vabi, kliče:
Danes pride v tempelj — On!
On — vsem časom zaželjeni,
vseh očakov hrepenenje,
vseh prerokov tiha sreča,
moja radost in rešenje.“

„Glej, Devica že prihaja!
Z Njo prihaja božji Sin!“
Starček gleda . . . preiščuje:
„Ta bo — — Mati bolečin!“
V roke jemlje božje Dete,
solza mu v očeh leskeče,
duša v raj je zatopljena,
jezik rahlo mu šepeče:
„Zdaj, Gospod, odpusti v miru
svojega služabnika,
videlo oko je moje
Tvojega Zveličarja!“
Tožen starček dan za dnevom
Jezusa z Marijo išče.
„Zdaj odpusti . . .“ vdano moli;
„Bog je moje zavetišče!“
In nebo je čulo prošnjo . . .
Angel smrti že hiti.
Starček spal je in zaspal je . . .
več odprl ni oči.
Enkrat le še, samo enkrat
v rajskih sanjah nasmehlja se,
prebudi se. — Ne na zemlji . . .
Srečen . . . srečen večne čase . . .